Motion till riksdagen 1986/87:U515

Ulla Orring m. fl. (fp)

Insatser för fred och frihet i Etiopien

Etiopien är det äldsta självständiga landet i Afrika. Dess historia går långt tillbaka i tiden. Redan 500 år före Kristus bildades den första staten i norra Etiopien.

När europeerna i slutet av 1800-talet kolonialiserade de sista områdena i Afrika lyckades etiopierna bevara sitt oberoende. I slutet av 1800-talet kom italienarna och kolonialiserade Eritrea. Man kan konstatera att grunden till dagens konflikter på Afrikas Horn var lagd.

Krig och ofärd har drabbat befolkningen under årens lopp. Under det senaste årtiondet har uppmärksamheten kring Etiopien och Eritrea handlat om den enorma svältkatastrof som drabbat landet. 1984 rapporterades att mer än 1 000 personer dog varje dag. Värst drabbade var de norra delarna, framför allt Eritera där ett hårt inbördeskrig rasar sedan flera decennier.

Svältkatastrofen i Etiopien har nu lämnat tidningarnas förstasidor. En hel värld reagerade och betydande hjälpinsatser kunde göras. Många människoliv räddades undan svält och förintelse. Allt tydligare har läget emellertid klarnat att engagemanget för människorna i Etiopien inte enbart kan avklaras med humanitära insatser. För att åstadkomma en bestående hjälpinsats räcker inte katastrofhjälp och andra biståndsmedel; det är inte i första hand uteblivna regn som enbart orsakar lidandet utan i stället frånvaron av fred.

Allt tydligare kvarstår Etiopiens problem kring folkstyre och demokrati. Så länge ett inbördeskrig pågår i ett land som Etiopien och med stora folkomflyttningar får inte omvärlden slå sig till ro utan måste reagera.

Den s. k. folkförflyttningskampanjen utgick ifrån att förflytta 1,5 miljoner människor från provinserna i norr till de bördigare områdena i väst. 100 000-tals flydde i stället till Sudan under omänskliga lidanden för att undkomma regeringens tvångsaktioner.

Efter de hjälpinsatser som svenska folket slutit upp omkring och där de frivilliga organisationerna med stark mobilisering av sina resurser bidragit till att lindra svält och hunger är det bittert att konstatera att det fortfarande saknas tecken på en fredlig lösning.

Det föreligger starka hinder som gör det omöjligt att i någon nämnvärd omfattning arbeta för en positiv utveckling för landets fattiga. De väpnade konflikterna omöjliggör ett meningsfullt uppbyggnadsarbete.

Vi anser att fred är en förutsättning för en positiv utveckling i landet. Demokrati eller diktatur är inte likgiltigt för oss som värnar om freden. I Etiopien och i Eritrea handlar det mer än någonsin om en utvecklings och ett stadgande av de demokratiska styrelseformerna för en fredlig utveckling i landet.

Mellan Sverige och Etiopien finns band och kontakter som är djupa och omfattande och går långt tillbaka i tiden.

Den väpnade konflikt som nu pågått över 25 år i Eritrea måste upphöra.

Vi anser att Sverige som ett neutralt och oberoende land med ansvar att medverka i de internationella strävandena för en säkrare och en mer rättvis värld har ett särskilt ansvar att lindra verkningarna av denna konflikt.

Vårt internationella biståndssamarbete utgår från målen om resurstillväxt, ekonomisk och social utjämning, ekonomisk och politisk självständighet samt demokratisk samhällsutveckling i mottagarländerna. Etiopien är ett av våra mottagarländer.

Syftet för vårt bistånd bör därför vara att befrämja den demokratiska utvecklingen i Etiopien för en varaktig fred inom landet.

De rapporter vi erhållit från både enskilda och organisationer visar att nuvarande förhållanden varken kan eller får accepteras av oss. Flera frivilliga organisationer knutna till svensk folkrörelse har under lång tid uträttat ett enormt hjälparbete under svåra omständigheter.

De kräver nu stöd för ett upprop om fred i Etiopien. Det viktigaste bidraget till en långsiktig utveckling i landet är arbetet för fred.

Vi anser att Sverige bör genom ett aktivt engagemang i FN initiera till aktioner för att åstadkomma en fredlig lösning på Etiopien – Eritrea-konflikten.

Hemställan

Med det ovan anförda hemställer vi

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen framförts om ett aktivt agerande i FN för en fredlig lösning på konflikten i Etiopien.

Stockholm den 27 januari 1987

Ulla Orring (fp)
Rune Ångström (fp) *Margareta Andrén (fp)*
Charlotte Branting (fp)